

UŁOTKA INFORMACYJNA DLA RODZICÓW UCZNIÓW Z DYSLEKSJĄ ROZWOJOWĄ

Drogi rodzicu!

Jeśli Twoje dziecko ma już rozpoznaną dysleksję rozwojową, motywuj je do korzystania w szkole z zajęć edukacyjno-terapeutycznych, które pomogą mu, małymi krokami, przezwycięzać specyficzne trudności w uczeniu się. Ale Ty też możesz pomóc córce/synowi, stosując pewne zasady, odpowiednio organizując warunki domowe i korzystając ze wskazówek pani profesor Marty Bogdanowicz:

- NIE czynź bliźniemu, co tobie niemiłe.
- Nie traktuj dziecka jak chorego, kalekiego, niezdolnego, złego lub leniwego.
- Nie karz, nie wyśmiewaj dziecka w nadziei, że zmobilizujesz je do pracy.
- Nie łudź się, że dziecko samo z tego wyrośnie, weźmie się w garść, przysiądzie fałdów lub ktoś je z tego wyleczy.
- Nie spodziewaj się, że kłopoty dziecka pozbawionego specjalistycznej pomocy ograniczą się do czytania i pisanie i skończą się w młodszych klasach szkoły podstawowej.
- Nie ograniczaj dziecku zajęć pozalekcyjnych, aby miało więcej czasu na naukę, ale i nie zwalniaj go z systematycznych ćwiczeń.

TAK – Strzeżonego Pan Bóg strzeże:

- Staraj się zrozumieć swoje dziecko, jego potrzeby, możliwości i ograniczenia, aby zapobiec trudnościom szkolnym.
- Spróbuj jak najwcześniej zaobserwować trudności dziecka: na czym polegają i co jest ich przyczyną. Skonsultuj się ze specjalistą (psychologiem, pedagogiem, logopedą).
- Aby jak najwcześniej pomóc dziecku, zaobserwuj w codziennej pracy z dzieckiem, co najskuteczniej mu pomaga.
- Korzystaj z odpowiedniej literatury i fachowej pomocy nauczyciela □terapeuty (w formie terapii indywidualnej i grupowej).

- Bądź w stałym kontakcie z nauczycielem i pedagogiem szkolnym.
- Bądź życzliwym, pogodnym, cierpliwym przewodnikiem i towarzyszem swego dziecka w jego kłopotach szkolnych.
- Chwal i nagradzaj dziecko nie tyle za efekty jego pracy, ile za włożony w nią wysiłek. Spraw, aby praca z dzieckiem była przyjemna dla was obojga.